

ОСЬМЬ ДЕНА ЦАРУВАНІЕ

или

Исторія-та на Мазаньела.

(Эпизодъ отъ Revolution d' Autrefois, на Г. Pitre Chevalier.)

И на 1677-мо още тежеше на вратъ-тъ на Неаполитанцытъ Испанскый хомоть, но, побѣденното племе, като закачимъ още отъ Гонзалва Кордуанскаго, никога не бѣ прѣстанвало да ся мѣти и да не мирува подъ тягостный скип-тръ на завсевателитъ и на царскытъ Намѣстници, които единъ подиръ други идяхъ и само чрѣзь насилствіе и орѣжіе ся наемахъ по нѣкога да докачатъ привилегіитъ на благороднытъ или да ограничатъ свободноститъ на народа. Всякой новъ или подновяванъ данѣкъ бываше сигналъ за въстаніе, и Кароль 5-й, само той разбра Неаполитанцытъ, като имъ устѣпи бѣдственны и прѣмеждливы правдины. Но вече отеческото правленіе на Дука Мединскый бѣше наслѣдовало строгото правленіе на Льва Понтія Дука Аркскаго. Защото Филиппъ 4-й Испанскый царь, испѣденъ отъ Португаліѣ, и заплашенъ отъ Каталонцытъ, двѣ заповѣди бѣше далъ на Дука Аркскаго: 1-во, да защити дѣятелно неговото надъ Неаполь господствованіе, като противудѣйствува на Лудовика 14-го и на Мазарина и, 2-ро, да земе отъ тѣзи царщинѣ, коѣто осѣщаше че ся измѣзва изъ рѣцѣтъ му, все що можаше да му даде въ пары и въ войска.

Строгъ изпълнитель на заповѣдитъ му, новыитъ царскый Намѣстникъ, Дукъ Аркскаго, бѣше поцѣлилъ Неаполь съ немилостивы събирания на войска, съ безсовѣстны и те-